

**w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 13.08.2020 roku na działanie Kierownika
Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Pani Marii Stępnik w postaci
pomówienia skarżącej S.C. pismem z dnia 07.08.2020 roku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3, 231 i art. 237 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020r., poz. 256, 695 i 1298), Rada Gminy Kondratowice uchwała, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za organ niewłaściwy w rozumieniu art. 231 ustawy kodeks postępowania administracyjnego do rozpoznania skargi z dnia 13.08.2020 roku wniesioną przez Panią S.C. na działania Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kondratowicach Panią Marię Stępnik w związku z czym postanawia wskazać jako organ właściwy do rozstrzygnięcia zarzutów przedłożonych w w/w skardze:

1. Prokuraturę Rejonową w Strzelinie w zakresie pomówienia o którym jest mowa w art. 212 ustawy kodeks karny,
2. Sąd Okręgowy Wydział Cywilny we Wrocławiu w zakresie naruszenia dobrego imienia o którym jest mowa w art. 23 i 24 ustawy kodeks cywilny i zobowiązania do przeproszenia.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Kondratowice do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi wraz z pouczeniem o treści art. 239 ustawy kodeks postępowania administracyjnego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Kondratowice
H. Muszyński
Henryk Muszyński

**Załącznik do uchwały Nr XXIII/162/2020
Rady Gminy Kondratowice
z dnia 28 września 2020 roku**

Uzasadnienie

W związku ze złożeniem skargi w dniu 13.08.2020 roku Pani S. C. na Panią Kierownik GOPS Marię Stępnik w piśmie skierowanym bezpośrednio do Pani S. C. z dnia 07.08.2020 roku w zakresie w jakim Pani Maria Stępnik wносиła o doręczenie notarialnego oświadczenia Pani R. K o rezygnacji z usług tut. GOPS oraz wskazując na wątpliwe pobudki zainteresowania się przez S. C. opieką nad R. K. Skarżąca w swojej skardze po doręczeniu Jej w/w pisma podała, że czuje się nim pomówiona i zniesławiona w rozumieniu art. 212 ustawy kodeks karny i wносиła w związku z powyższym o ukaranie za te pomówienia Kierownik GOPS

W dniu 24.09.2020 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w przedmiocie rozpoznania również skargi z dnia 13.08.2020 roku Pani S. C.

Aby rozstrzygnąć merytorycznie skargę z dnia 13.08.2020 roku należałoby przeanalizować materiały znajdujące się w GOPS, ustalić czy treści pisma z dnia 07.08.2020 roku mogą w istocie stanowić pomówienie, naruszać dobre imię skarżącej. Należałoby zważyć kwestie nałożonych na Kierownika GOPS ustawowo obowiązków, jak również odpowiedzialności za powierzone zadania i zestawić je z działaniami skarżącej S.C. w zakresie troski i opieki nad matką R. K. W dalszej kolejności ustalić stan prawny, w tym w szczególności czy treści z pisma Kierownika GOPS z dnia 07.08.2020 roku stanowią bezprawne pomówienie.

Bezprawność działania autora słów jeśli adresat wypowiedzi czuje się nią dotknięty i wnosi o ochronę prawną jest wyłączona, gdy działanie zostało podjęte w ramach istniejącego porządku prawnego oraz zgodnie z zasadami współżycia społecznego. Za takim poglądem jednoznacznie opowiedział się Sąd Najwyższy, natomiast na tym, kto podjął działanie zagrażające dobru osobistemu innej osoby lub naruszające to dobro, spoczywa ciężar dowodu, że nie było ono bezprawne (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2004 r., V CK 609/03).

Ocena, czy nastąpiło naruszenie dobra osobistego, nie może być dokonana według miary indywidualnej wrażliwości osoby, która czuje się dotknięta zachowaniem innej osoby (wyrok Sądu Najwyższego z 05 kwietnia 2002 roku, sygn. akt II CKN 953/00) lecz musi mieć charakter obiektywny. Przy ocenie naruszenia dobra osobistego należy, zatem uwzględnić szerszy kontekst społeczny i pod tym kątem dopiero dokonać ustalenia, czy dane zachowanie w powszechnym odbiorze społecznym miało charakter naruszenia dobra osobistego.

W wypadku, gdy naruszenie dobra osobistego następuje w ramach określonej wypowiedzi, zbadanie, czy naruszenie to jest bezprawne, musi być dokonane przy uwzględnieniu gwarantowanego konstytucyjnie (art. 54 ust. 1 Konstytucji RP) oraz konwencyjnie (art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności) prawa (wolności) wyrażania poglądów. Dokonując takiego badania należy uwzględnić i rozważyć pełny kontekst okoliczności sprawy – rozważyć, czy wzgląd na ochronę prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, czci oraz dobrego imienia (art. 47 Konstytucji RP i art. 8 Konwencji) uzasadnia ingerencję w prawo lub wolność wyrażania

swoich poglądów lub opinii, uwzględniając, że ograniczenie tego ostatniego prawa musi mieć odpowiednie uzasadnienie (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP i art. 10 ust. 2 Konwencji). Wymaga to wyważenia obu praw w danych okolicznościach sprawy, przy czym wyważenie to powinno uwzględniać społeczne znaczenia kwestii, do której się odnosi kwestionowana wypowiedź zawarta w piśmie. Art. 54 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji.

Skarżąca nie stawiała się na posiedzenie Komisji w dniu gdy była na nie zaproszona, zaś kieruje kolejne pisma, skargi, przedstawia w swoich wystąpieniach zarzuty kolejno wobec każdej z osób, która wystosuje do Niej jakiegokolwiek pismo. Aktualnie Komisja zajmuje się już pięcioma skargami Skarżącej na działania tut. jednostek, organów Gminy, główny zarzut jest taki, że jej matka ani ona nie zostały należycie wysłuchane ani potraktowane. Zważyć również należy, że to pismo zostało skierowane do skarżącej, a zatem gdyby nie skarga z dnia 13.08.2020 roku nikt nie znałby jego treści oraz twierdzeń kierowanych wobec skarżącej. Złożenie skargi przez Skarżącą doprowadza do tego, że treści tego pisma trafiają do większej rzeszy adresatów i te właśnie działania Skarżącej doprowadzają do wiedzy o nim do społeczności mieszkańców gminy Kondratowice mogąc doprowadzić do wiedzy personalnej (osobistej) kogo skargi dotyczą pomimo anonimizacji treści uchwał. A zatem to Skarżąca swoimi działaniami doprowadza do eskalacji konfliktu i poszerzenia kręgów wiedzy o jej sytuacji oraz kierowanych wobec niej zarzutów

Niezrozumiałe dla Komisji są zarzuty Skarżącej w zakresie w jakim wywodzi ona pomówienie w treści pisma urzędowego do niej skierowanego wraz z wnioskiem o ukaranie Kierownik GOPS. W ocenie Komisji są to subiektywne oceny Skarżącej na działania organów władzy publicznej oparte o normy prawne, zaś żaden organ Gminy ani Komisja nie są władne ustalić czy doszło do pomówienia w rozumieniu art. 212 KK, w szczególności mając na uwadze fakt, że Pani Skarżąca S.C. nie jest osobą publiczną, nie sprawuje funkcji publicznej wymagającej zaufania do sprawowania tejże funkcji.

Art. 231 KPA umożliwia nie rozpoznawanie merytoryczne skargi o ile nie została ona skierowana do organu władnego ją rozstrzygnąć. W rozpoznawanym przypadku pomimo tego, że skarga podlega rozpoznaniu przez Komisję pod względem proceduralnym, to jej zarzuty i wnioski ewidentnie są związane z koniecznością ich dogłębnego wyjaśnienia i potwierdzenia dowodami. W związku z powyższym Komisja nie czuje się władna ani kompetentna do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia i postanowiła pouczyć skarżącą o organach właściwych do rozpoznania zarzutów w celu złożenia doniesienia i/lub pozwu do Sądu Okręgowego Wydział Cywilny wraz z właściwymi dowodami oraz wnioskami dowodowymi w potwierdzającym stanowisko Skarżącym. Powyższe organy są władne podjąć skuteczne działania wyjaśniające i rozstrzygnąć zarzuty Skarżącej.

Skarga została jednogłośnie podczas posiedzenia pełnego składu Komisji uznana za skierowaną do niewłaściwego organu, który nie jest władny do jej rozpoznania zgodnie z przepisami KPA, bowiem w świetle zarzutów powołanych w skardze nie jest merytorycznie przygotowany ani kompetentny do rozpoznania zarzutów wynikających z kodeksu cywilnego oraz kodeksu karnego. Zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. KPA organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika jednostki jaką jest Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej jest Rada Gminy.

Rada Gminy podejmuje zaś rozstrzygnięcia w formie uchwał. W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.

⊖

⊖